

POLAK PATRYOTA

DZIEŁO PERYODYCZNE

PRZEZ

TOWARZYSTWO UCZONYCH,

NA ROK 1785.

Całego Dzieła dziesiąta część

NA DZIEŃ 15. MAIA.

T O M II.

Nakładem Towarzystwa

W WARSZAWIE

**W Drukarni P. DUFOUR, Konfyliarza
Nadwornego, J. K. M. i Dyrektora
Drukarni Korpusu Kadetow.**

THE PATRIOT

FRIDAY, FEBRUARY 1, 1867

NO. 100

PRICE 10 CENTS

Published by J. W. BROWN

at the office of the

PRINTING OFFICE

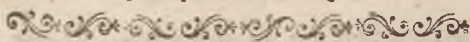
100 N. 10th St. St. Louis, Mo.

W. BROWN, Proprietor

Entered as Second-Class Matter, February 1, 1867

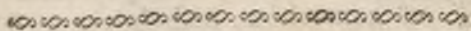
Post Office at St. Louis, Mo., February 1, 1867

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917, authorized on July 1, 1920

ROZDZIAŁ IV.

*O Moralności stosowanej do Prawo-
wodawstwa.*

*Uwagi o karach mówiące do Pra-
wodawców y wszelkich Magi-
stratur. [Kontynuacja.]*

POWIEDZIELISMY w prze-
szłym Miesiącu w tymże Rozdziale
Czwartym, że zemsta Społeczności
nie powinna być jako początek kar
uważana. Prawa karzą mściwego;
toć Sprawiedliwość mściwą być
nie powinna, a tym bardziej nie
ma być okrutną. Uważano to, że
nigdzie sroższych dufz niemasz, jak w
tych krajach gdzie kary są tym okru-
tniejsze. Bardziej one oburzają lu-
dzi na Sędziego, który Dekret fe-

ruie, aniżeli na winowaycę, który cierpi. Owszem pociągają serca ludzkie na iego stronę, a politowanie nad biednym iego losem, zmniejszy nienawiść ku iego zbrodni: sama nawet kara śmierci, której celem jest zabezpieczenie na zawsze społeczności od zamachów niebezpiecznego człowieka, powinna być nakształt wieczney banicy z całej ziemi wystawiana, y wykonywana. To samo wygnanie, z którego się więcey wrócić nie można, naybardziej umyśly uderza: ból zaś większy lub mniejszy bynajmniej mocy tego wyrażenia nie powiększa. Zbrodzień, który nie boi się szubienicy, nie będzie się bał, żeby nie był w koło wpleciony, y nie widziemy, żeby różnica tey kary iakowys przyteczny skutek w obyczajach narodu sprawiła, który na wplecenie w koło winowaycę skazuje. Zbyteczna surowość kar, tę ieszcze ma straszną nieprzyzwoitość, że boiaźń z niej pochodząca częstokroć do popełnienia większey ieszcze zbrodni

przyrowadza, nad ów występek, za który chciał się zły człowiek chłosty y kary uchronić. Widziemy codziennie smutne tey prawdy przykłady: złodziey staie się zbóycą, ażeby ulzedł stryczka: matka, która się prostey słabości dopuszcza, gubi dziecię, gdy ono z przepisu praw jest hańby iey narzędziem: człowiek niemogący wytrzymać hańby, którą go prawo okrywa, żeby się nie wstydzil, sam siebie zabija. Jeszcze ta surowość jest przyczyną, że winowayca boi się prawdę wyznać, który możeby się był zaraz do przewinienia przyznał, gdyby chłosta nie była tak surowa: taż surowość może oddalać świadków, którzy mogą sądzić, iż odkrywając zbrodnią są wykonywaczami ostrości kary przestępcę czekaiącey. Nakoniec wszelka kara przestaie być sprawiedliwą, kiedy jest surowisza niżeli trzeba do powściągnięcia, lub zapobieżenia zbrodni.

Kary ieszcze są niesprawiedliwe, kiedy ukaranie spada y na niewinne.

go, które na samego tylko winowaycę spadać powinno. To jest co się bardzo często zdarza. Owe naprzykład konfiskacye ruynujące Familie, już y tak przez ohańbienie głowy swoiey strapione, owe poniżenia czyli degradacye, owe utraty przywileiów, owe ogołocenia z dóbr, majątku, honorów, które y stanowi y fortunie całego potomstwa krzywdę czynią, i wszelkie morderstwa nie powinnyżby być w tym wieku zakazane y cale zniezione, iako nieodmiennym prawidłom sprawiedliwości przeciwne; zwłaszcza kiedy z nich nic ani społeczność ani obyczaie nie korzystają? możnaż wierzyć, że zbrodniarza, którego boiaźń kary nie wstrzymała, wstrzyma boiaźń zniszczenia y zhańbienia swoiey Familii? niech zawsze kara tak iako występki będzie osobistą, niech hańba tego okrywa, który na nią zasłużył, niech plama na winowaycy wyrażona daley się nie rozciąga; a nie będziemy więcey widzieć niewinności ięczącey y pokutującey za zbrodnie, do których się

bynaymniey nie przykładała, albo staraiącey się o przebaczenie i bezkarność oneyże, któraby ją od nieszawy ocaliła. Sprawiedliwość na ten czas będzie równie mogła bydź, wywarta tak ku człowiekowi znacznego urodzenia, któremu familia nie będzie miała interessu dawać wsparcia, iak ku człowiekowi nię, albo mało co znaczącemu i niemaiącemu z nikąd żadnego wsparcia: nie będziemy więcey widzieć owych haniebnych ochronień, które i sądom zakął przynoszą, i winowaycy honoru nie ocalają. Bo bardzief zbrodnia niż kara za nią, maże i hańbi człowieka.

Coby to za dobre było prawo, któreby ustanowiło, ażeby w tych przypadkach gdzie hańba idzie koniecznie za potępieniem, człowiek zmazany imię swoje razem z honorem utracił! Takowe prawo wybitoby z głów ludzkich owo niesprawiedliwe mniemanie, które hańbę winowaycy dzieli z niewinną Familią: takowe prawo uczynitoby większą sprawiedliwość Familii, ogłaszając za niego

dny iey członek tego, który na siebie hańbę i nieflawę przez zbrodnie swoje ściągnął.

Karać kogo za występki, który nie był popełniony, albo był popełniony od kogo innego, jest ostatnią niesprawiedliwością, albo że lepiej powiemy, straszną niegodziwością. Wszelki błąd w tey mierze popełniony jest strasznym przypadkiem, na który truchleie i ięczy niewinność, a cała wzdryga się społeczność! Z drugiey strony, wszelki występki, którego Autor albo przez niedbałstwo, albo przez niedostatek doświadczenia tych, którzy nad tym czuwać powinni, zostaie ukryty, jest smutną rzeczą dla społeczności, w ktorey był popełniony. Ta utrapiona społeczność czując iż mieści się na iey łonie niebezpieczny człowiek, którego zuchwałstwo bardziey się ięszcze przez bezkarność powiękżyło, w ustawiczoney boiaźni i podeyźrzeniu zostaie. Wyśledzenie i odkrycie winowaycy bardziey ięszcze społeczność nad samo onegoż ukaranie

obchodzi. Lepiejby było żyć w tym kraju, gdzieby wszystkie występki lekko były karane, a żaden nie był ukryty, a niżeli w owym gdzie wielka kar surowość więkźzymby wprowadzie postrachem przerażała, ale oraz byłaby przyczyną trudności w odkryciu zbrodni. Można się mieć na ostrożności przeciwko przestępcy, który przyzwoitey za swą zbrodnią kary nie odebrał: ale nie można się zabezpieczyć o zbrodniarza, który się w ciemnościach ukrywa.

Nie zawadzi raz ieszcze powtórzyć tę wielką maxymę: że czuwanie ażeby żadna zbrodnia nie była ukryta, lepsze nie równie jest, niż wielka w karaniu surowość. Wszakże na to mieć wzgląd trzeba, ażeby nie wysledzać zbrodni z zepfuciem obyczaiów, chyba w nieodbitey potrzebie. Brzydka to rzecz, żeby się znajdował taki człowiek w społecności, któryby z wielości występów korzyść dla siebie upatrywał. A ileż to jest urzędów, ile magistratur, które mają dochód y zysk ie-

dy nie z tego źródła wyznaczony! na których płacę idą owe pieniądze, na które przestępy praw, zli y niegodziwi ludzie skazani bywają! Ileż to widomych i niewidomych sprężyn użyć musi sprawiedliwość i policya na odkrycie zbrodni porządek i bezpieczeństwo publiczne mieszaiący! zgadzamy się na to, iż to jest konieczne i nieuchronne zło: ależ przynajmniej nie trzeba go powiększać przywieszając haniebne zyski do odkrycia zbrodni, albo co gorfsza stawiąc nadgrode, za głowę lub schwytanie winowaycy. Tak czynić, jest to dawać powód do przedayności, spiewowania i zdrady, które to występki naylepsze sprawy upodlają: jest to obalać i niszczyć ufność, która między Obywatelami bydź powinna: jest to czynić jednych skrytami i niebezpiecznemi drugim nieprzyaciółkami.

Ale jeżeli ten sposób odkrywania zbrodni jest podły i obelżywy, wyciskanie prawdy i wyznania zbrodni przez tortury jest bezrozumny i okrutny. Jęczała na tę dzikość natu-

ra, deptane były prawa ludzkości. Tylu pięknych dowipów zaostrzyło pióra przeciw temu okrucieństwu, iż nie maż więcej potrzeby nowemi na nie uderzać siłami, Poznał się Naród na prawach ludzkości, nadstawiał ucha na głos natury i zniósł ten smutny dawnego barbarzyństwa zażytek. . Już wszyscy to znają, że tortura jest bardzo niepewnym środkiem do odkrycia prawdy: że to jest okrucieństwo a ieszcze okrucieństwo próżno użyte, bo naraża na niebezpieczeństwo kary niewinnego niemającego dożyć siły do wytrzymania tej męki, a winoway cę wytrzymałego i zakamieniałego na wszystkie bóle, uwalnia.

Lecz, jeżeli haniebnych, jeżeli podłych, jeżeli okrutnych sposobów do wymacania prawdy używać nigdy nie trzeba, tedy należy się innych chwycić środków tym końcem, naturze, ludzkości i sprawiedliwości nieprzeciwnych: bo wiele na odkryciu zbrodni społeczności zależy. Oto prosty sposób: ale którego ieszcze w żadney xiędze prawney

nie przepisano. Niech będzie dane iakoweś posłogowanie w karze temu, który natychmiast i zupełnie wszystko opowie: niech oskarżony, który za pierwszym zapytaniem odda chwałę prawdzie, będzie pewnym, iż nie tak surowo z nim postąpią, iak z owym, z którym trzeba było wiele zażyć trudności, wiele pracy w wypracowaniu prawdy, który do kłamstwa, do wyparcia się i do różnych wybiegów uciekał się. Niech tym większe posłogowanie czuie ów, (byłoby jednak to posłogowanie aż do bezkarności nie poszło) który tknięty żalem sam siebie przed Sędzią lub iakim Trybunałem oskarży, sam się do swego przyzna występku przed zaczęciem wszelkich inkwizycyi. A przeciwnie, niech ten, który chciał zwiść i oszukać Sędziów przez odpowiedzi i wywodzenia się całe przeciwne prawdzie; skazany będzie nie na torturę lub inną mękę dla wyciśnienia na nim prawdy, ale na chłostę, na ukaranie dowiedzonego mu kłamstwa: niech prawo co się tycze

tych dwóch przypadków swòy wyrok w iasnych i oczywistych wyrazach, ażeby nie Sędzia nie czynił podług upodobania, i żeby każdy o tym był uwiadomiony. Ztąd póydzie, iż więcey wyznań dobrowolnych obaczemy, że sprawiedliwość bezpiecznieyszym i nie tak iak teraz chwiejącym się krokiem będzie postępowała; iż mniej będzie owych strasznych a często niepożytecznych inkwizycyi dla wymacania zbrodni potrzebowała: że procesa kryminalne skrócone zostaną, że kara tuż będzie zawfsze za występkiem, a tym samym więkfsze na umysłach sprawi wyrażenie. Uszanowanie ku prawdzie, owto szacowny sentyment bez którego dobre obyczaje bydź nie mogą, wrycie się na wżyskich fer-cu: każdy się pokocha w prawdzie widząc iakie pòzytki samemu winowacy, prawdą się rządzącemu, przynosi.

Skończmy to roztrząsanie przez powszechną uwagę, która gdy dobrze zgłębioną, i dobrze przystoso-

waną zostanie, wiele, w tey materyi oświecić może, i służyć będzie do objaśnienia rozmaitych kwestyi względem prawa i powinności karnia. To jest; że sprawiedliwość w istocie swoiey jest wykonywaniem powszechney ludzkości, rozumnie rozciągnioney: ztąd wypada, iż sprawiedliwość sprawiedliwą byź przestaie, skoro nie ogląda się na prawa i interessa ludzkości: iako przeciwnie, i ludzkość przestaie byź ludzką, a staie się równie okrutną iak bezrozumną, gdy się od prawideł sprawiedliwości oddala.

Koniec ogólnych Uwag o Karach.

ROZDZIAŁ V.

O rzeczach ściągających się do życia i zdrowia ludzkiego.

O DYECIE LECZĄCEJ.

(Koniec Reguł Dyety.)

SPOSOB życia chorych tak powinien być różny od owego życia sposobu, którego się będąc zdrowi trzymali; iak stan choroby różni się od stanu zdrowia. Przeto możnaby w powszechności to dać prawdziwość względem sposobu życia chorych, iż rzeczy przeciwne leczą się przeciwnymi rzeczami.

Lecz idzie tu o krótki wykład przepisów, które tak dawni iako i terazniejszy Medycy dla oświecenia, iak mają sobie chorzy postępować, lub trzeba sobie z niemi postępować,

ustanowili; tak co się tycze pokarmu i napoju, iako i powietrza najbardziej dla nich przyzwoitego: tudzież czyli mają poruszenia ciała, czyli spoczynku używać.

Ponieważ w niczym najbardziej ludzie w czasie choroby nie grzeszą, iako w pokarmach; przeto najpierwey w tey mierze prawidła przepisemy. Pójdziemy wykładając ie w krótkości za wielkim Boerhaawem i znanym światu Baronem Wanwittenem, który pisał na niego objaśniające przepisy.

Pierwsze prawidło, którego się względem chorych trzymać trzeba, jest utrzymywanie i pokrzepianie ich sił: ponieważ tylko przy się może natura przyczynę choroby uprzętnąć. Przeto, nie trzeba, iak niektórzy robią zabraniać wszystkiego pokarmu tym, w których się już zawziętki nieuchybney choroby pokazują. Ale jeżeli niebezpieczna jest osłabiać naturę przez bardzo ścisłą dyetę, tym niebezpiecznieysza, nie
wiąć

uiąc sobie nic w pokarmach: bo iako mówi Celfus, nie trzeba bardzo natury w ten czas trawieniem pokarmów zaprzętać, kiedy potrzebuje się do uprzątnienia materyi dającej początek chorobie.

Z tym wszystkim, iako ostrzega Hippokrat, na większe niebezpieczeństwo zbyt uczynna wstrzemięźliwość, niż dostateczne pokarmu użycie wystawia: a oobliwie zaś w chorobach gwałtownych zbyt uczynna wstrzemięźliwość jest szkodliwa: już lepiej jest grzeszyć przez zbytek pokarmu niż przez niedostatek: ponieważ natura przy zupełnych siłach, które iey dają pokarmy, może sama przez się znieść przyczynę choroby: a gdy iey zbywa na siłach przez odcięcie pokarmu, zostaje że tak powiem, w nieczynności.

A żeby wymiarkować ilość pokarmów, których można w chorobie pozwolić, trzeba baczenie mieć oko na znaki czyli symptomata, okazujące, iaka to ma być choroba, to jest iak gwałtowna i iak długa. Im oczy-

wiſtſze ſą znaki gwałtowney a krótkiey choroby, tym mniej pozwalają pokarmu choremu: a przeciwnie, jeżeli ſą znaki długiey ale niemocney choroby, więcey trzeba dawać i bardziey poſilających pokarmów. Ale nadewſzytko uważać trzeba, jaki ſkutek pokarmu w chorym ſprawuje: bo jeżeli będzie nadto mocny pokarm, wnet da ſię czuć choremu ciężkość w żołądku i ſpadnienie na ſi-łach: a to będzie znakiem, iż trzeba umnieyſzyć ilość pokarmów: jeżeli zaś przeciwnie żadney nie doznaie ciężkoſci, można tak co do ilości iako i mocy, pokarm powiękſzyć, ile iednak i ſiły chorego, i ſtan choroby pozwala.

Trzeba atoli uważać i na wiek chorego: bo mówiąc w powſzechnoſci, wſzyſtkie zwierzęta tym mniej ujęcie pokarmów znosić mogą, im ſą młodſze, lub też im więcey ſą w latach podeſzłe. Przeto nie trzeba tak wielkiey wyciągać wſtrzymieźliwości od ludzi młodych i ſtarych, iako od tych którzy w ſrzednim wieku zoſtaią.

Trzeba jeszcze mieć wzgląd na różność czasu i stopnia choroby: kiedy najbardziej się nateżyła choroba, trzeba mniej, i to lekkiego używać pokarmu, a zaś w czasie iey wzrostu lub zmniejszania się, tym więcej i tym mocniej tego może sobie chory pozwolić pokarmu, im bardziej oddalony jest od owego czasu, kiedy w naygwałtowniejszym stanie zostaje: to jest: że dyeta nie tak powinna być ścisła w ten czas, gdy człowiek więcej ma siły i nie jest w naywiększym stopniu osłabienia.

Trzeba oprócz tego uważać na Klimat w którym się człowiek znajduje, ażeby umieć sobie postąpić w używaniu pokarmów w czasie choroby: bo im w cieplejszych krajach ludzie żyją i bliżej Ekwatora, tym łatwiej wstrzymać się mogą od pokarmów; a zaś przeciwnie wstrzymanie się od pokarmów trudne jest dla mieszkańców krajów zimnych i do biegunów położonych, różność pór roku tegoż samego wymiaru, co się tycze uży-

wania pokarmów w chorobach wymagają, co różność Klimatów. A zatem, gdy w tymże samym stopniu jest choroba nie tak ściśle w zimie iak w lecie, dyetę trzeba przepisywać.

Trzeba także mieć wielki wzgląd na temperament chorych, i na pokarm, do którego się będąc zdrowymi, przyzwyczaili; ażeby dobrze wymiarkować i przepisać ten pokarm którego w przeciwnym stanie zażywać mają: trzeba więcę pozwolić w iedzeniu podług proporcji osobom gorącego i żywego temperamentu, iako też i tym którzy wiele iedzą, kiedy się dobrze mają, a tym posilniejszy dawać pokarmy, którzy się do smacznych i dobrych iadłów przyzwyczaili.

Dobra rzecz jest, iak zaleca Hypokrat, żeby pokarmy których się chorym pozwala zbliżały się w naturze do tych, których będąc zdrowymi używają rzeczy, do których się człowiek przyzwyczail, mówi ieszcze oyciec medycyny, lubo nie tak

dobrze, mniej mu są szkodliwe, niżeli owe do których się nie przyzwyczaił, chociażby one w sobie najlepsze były.

Co się zaś ściąga do czasu, w którym ma bydź dawany pokarm choremu, następujące datą się przepisy: trzeba mieć wzgląd na naturę choroby i w ten czas je dawać, kiedy symptomata są najmniejszy, kiedy najmniej jest nieporządek w funkcjach zwierzęcych: ponieważ strawienie tym jest łatwiejsze, im więcej układ wewnętrzny maszyny człowieczej zbliża się do stanu przyrodzonego. Tak w czasie przerwania gorączki trzeba najwięcej pozwolić choremu pokarmu; ponieważ układ wewnętrznych funkcji zwierzęcych przyzwyknie do stanu swego, i w tymże samym obrocie, co i pod czas zdrowia odprawia się. W tym czasie trzeba pozwolić sobie tym mocniejszym i pilniejszym pokarmów, im przeciąg między ustępem i powrotem choroby jest znaczniejszy, im nierychlejsze ma gorączka powrócić: iako też przeciwnie &c:

W gorączkach nieustających, w ten czas trzeba dawać więcej pożywienia choremu kiedy gorączka najmniej jest natężona: ale że funkcje wewnętrzne nie są zdrowe, pokarm tym skromniejszy być powinien, im większe jest wewnątrz nadwężenie.

Wewnętrznej i nieprzerwanej gorączce, która się ani zmniejszyła ani powiększyła pokarm brać trzeba po śnie, najlepiej rano: ponieważ w ten czas siły są przez sen pokrzepione, albo przynajmniej nie tak jak w innym czasie wycięzione.

Mówiąc w powszechności, podług rady czasu, który najlepszy w tej mierze daje przepisy, nie maż żadnego takiego czasu w chorobie, w którymby nie trzeba dawać pokarmu chorym, kiedy idzie o utrzymanie sił, albo zapobieżenie, żeby się nie wycięczyły. Atoli na to wielki wzgląd mieć należy, ażeby w ten czas tylko brać pokarm, kiedy jest jeszcze dosyć sił do strawienia onego: inaczej wyśilenie żołądka na strawie-

nie zażytego pokarmu, bardziejie-
jście siły chorego osłabi.

A zatem nie tylko trzeba dawać
chorym same lekkie i łatwe do strawienia pokarmy w mierze sił pozostałych, ale jeszcze bardzo mało ich razem dawać: dopiero dać drugi raz kiedy pierwszy pokarm już strawiony zostanie: bo zawsze dać trzeba dostyc czasu żołądkowi do strawienia pierwszego pokarmu, nim się go zażywaiąc drugi raz pokarmu do nowej pracy zaprzęże. W gwałtownych chorobach, które bardzo siły człowieka osłabiają, lepiej jest co godzina dawać choremu pokarm iak naylekszy, a niżeli nie tak cięsto a mocniejszy a przez to trudniejszy do strawienia.

Jaki pokarm trzeba dawać chorym? w tym się po naturze choroby i wezwyczajeniu chorego miarkować należy. Dawni Medycy nigdy w chorobach tęgich rosolu nie pozwalali, którego dziś prawie powszechnie przeciwko zdaniu wszystkich oświeconych Medyków używaią: ten zwy-

czay iest bardzo szkodliwy, a częstokroć przeskadzaiący do uleczenia choroby, ponieważ rosół ma w sobie cząstki do pfucia się i zgnilizny prędkie: przynajmnieyże, żeby nie był tak szkodliwy przymieszać do niego ziół kwaśnych iako to szczeni, iako też fokę z cytryny, pomarańczy, albo jeżeli stan choroby pozwala trochę chleba, który iest z natury kwaśny. Można także dać trochę kleyku, zgotowawszy kaszy ięczmienney, owlianey, lub też ryżu wyciśnionego, a to na cztery przynajmniey godziny przed wzmocnieniem i natężeniem choroby, która tak posilnego pokarmu nie pozwala: gdyż w tęgiey chorobie naylekkszego rosółku z kurczęcia lub baraniny, a lepiej ieszcze samey tyzanny używać należy.

Medycy zawfze się powinni trzymać punktu, gdy mają rzecz z chorem powolnemi, i nayprzyzwoitszy do ich stanu dyecie chętnie się poddającemi: a nie z ludzmi uprzedzonymi, mniemającemi iż im wie-

ksza jest choroba tym mocniejszy
i posilniejszy bullionów używać
trzeba: to mniemanie iak jest po-
spolite tak bardzo szkodliwe, i cale
zdrowey praktyce przeciwnie.

W ogólności, ilość i moc pokar-
mu powinna bydź podług więkz-
ego lub mniejszego chorey osoby od
naturalnego stanu oddalenia; mając
zawsze wzgląd na temperament, na
wiek, na Klima, na porę roku i na
przyzwyczajenie się chorego, iako
iuz ta rzecz wyżej wyłożoną była:
można iefzcze uważać appetyt cho-
rego; chyba że on jest znakiem czyli
symptoma choroby,

Kiedy się iuz chory wypróżnił z
niebezpiecznyh w żołądku niestra-
wności, i kiedy iuz wziął raz i dru-
gi na laxacyą, choroba zbliża się do
końca: w ten czas chorzy posilniej-
szego pokarmu potrzebią: prze-
to dają im mocniejszy rosóły, supy,
chlebowe kleyki. A gdy iuz co raz
bardziej chory do zdrowia przycho-
dzi, pozwala się mu iay miękko go-
towanych i coźkolwiek mięsa; które

to pokarmy tym bardziej i w ilości i w tęgości pomnażać trzeba, im lepiej się chorzy na siłach pokrzepiaią.

Co się tycze napoju chorym przyzwoitego, a który może i za posiłek i za lekarstwo służyć, gdy jest z dobrych i przyzwoitych dla chorego rzeczy zrobiony; zwyczaj jest, że w gwałtownych chorobach używają tyzanny ieczmienney lub owłianey wychłodzoney; przydaie się do niej czasem essencya waystynu, saletry, iako też i cukier, miód, podług potrzeby. Te napoje robią się tym posilnieysze, gdy siły chorego znieść oneż i wytrzymać mogą, lub wyciągają onychże.

A co się tycze ilości, trzeba doyrzec chorych, ażeby tym więcej pili im gwałtownieysza jest choroba, im większe jest ciepło wewnętrzne, lub im większy jest upał w ciepłym perze roku. Nie można nadto zalecić chorym, ażeby obficie pili, osobliwie w początkach choroby, ażeby tym sposobem odwiłgły się kwasy szkodliwe, przygotowała się ta-

twość do ich wypróżnienia, ażeby się rozwolniła massa humorów, o-
strość onychże zmniejszyła się, aże-
by odchód i trawienie ułatwione
zostały: ażeby się nakoniec chory
przygotował do wyczyszczenia żo-
łądka przez, rozwolnienie organów,
które za odchód wszelkim wewnę-
trznym ekskrementom i waporom flu-
żą; *Corpora, quæ purgare volueris, me-
abilia facias*, mówi boski Hippokrates.

Do wielkiej liczby zbawiennych
Praw i Ustaw Króla o dobro swego
Narodu zawsze troskliwego, należy
następujący Uniwersał Nay: Pana za-
zdaniem Rady przy boku Jego Nie-
ustającej, przed kilku dniami ku
powszechney wiadomości wydany.

Jeżeli dobrze myślący Obywatele
po długim niegdyś nierządzie, słu-
żnie wielbią dzisiejsze Panowanie,
pod którym duch przemocy skrepo-
wany sprawiedliwością, majątek
honor i życie każdego zasłonię-
od napaści nadętey dumy, a tak

prawdziwa wolność, na Prawie i powzięcznym bezpieczeństwie gruntu-
iąca się, znowu swoich używa Przy-
wileiów, wierzyć powinniśmy, że
Czytelnikom naszym upodobaną czy-
niemy przyługę umieszczeniem
wspomnianego Uniwersału zmierz-
ającego ku zachowaniu i ratunkowi
zdrowia i życia współobywatelów.

Obywatel dobrze życzący swej
Oczyźnie, człowiek umiejący cenić
życie ludzkie, im z większym żalem
uważa, że ktobądź zowiąc się le-
karzem, truje w kraju bezkarnie, że
obszerne dystrykta całe są bez leka-
rza, i że ta nieszczęśliwość krajowa
skutkiem jest przeszłego Królów rzą-
du mniędbaiącego o całość potom-
ności tym więcej to nowe rozrzą-
dzenie przyjmie jako dowód troskli-
wości Oycowskiej o dobro potomo-
ści naszej.

Przejęci jesteśmy radością, widząc
że życzenia nasze na karcie 78. i da-
ley wyrażone, przychodzą do skut-
ku. Kończąc tamże, utrzymywali-
śmy Sprawiedliwie, że tak zba-

wienna nowość mieć mieysca prawie nie mogła, chyba pod Panowaniem pełnego dobroci ku poddanym swym STANISŁAWA AUGUSTA, pod Panowaniem Króla, który dobrotliwości swey przykładem ożywił w sercach ludu swego tę miłość bliźniego, które wrodzonym będąc podziałem duszy Narodu ^{Pol}olskiego, różniącego w tym od innych Narodów.

* * *

MY STANISŁAW AUGUST. &c:
Za Zdaniem Rady Nieustającej.

WSZEM w obec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, mianowicie Szlachetnym Magistratom i Sławetnym Urzędom Miejskim Miast i Miasteczek Naszych Królewskich, Duchownych i Dziedzicznych w Koronie, wiadomo czynimy. Gdy Uniwersał Nasz za zdaniem Rady przy Boku Naszym Nieustającej, pod dniem 11. Kwietnia Roku przeszłego 1784. wydany, nakazujący Miastom i Miasteczkom Naszym w Koronie wysyłać Uczniów do Szkoły Głównej Krakowskiej na naukę Lekarską, małe dotąd spra-

wnie skutki; chcąc więc zaradzić niepořobności iednych, ociągania się drugich, wezwaliśmy Szkołę Główną Krakowską do przyjęcia na potym takich względem tychże Miałt obowiązków, któreby wżyskie trudności, dotąd niektóre Miałta zařanawiające ułatwiły, i Naszey Oyco-wkiewy trořkliwośći o całość zdro-wia ludzkiego dogodzify. Co gdy przez konwencyą między Departamentem Policyi, a Szkoią Główną Krakowską na dniu 11. tego Miesiřca i Roku zawartą i podpisaną, jest postanowiono; Przeto =

imo. Wżyskie bez excepcyi Miałta i Miałteczka Nasze Królewskie w Koronie, zaczynaiąc od Miałt Naszych Rezydencyonalnych Warszawy i Krakowa, nie spulzczaię się na iakieźkolwiek przyczyny, które żadne przyjęte nie będą, maię przyřtawić uczniów na naukę Lekarską do Szkoły Główney Krakowskiej, niezawodnie na końcu miesiřca Września Roku terażnieyřzego. Do czego ma byđ dla nich prawidłem,

przyłączona do tego Uniwersału Tabella oznaczająca, iak wiele Uczniow każde Miasto wyprawić powinno, i które z nich spólnie na jednego składać się mają. A któreby Miasta tego nakazu w czasie przepisanym nie dopełniły, te za doniesieniem Departamentowi Policyi od Szkoły Główney Krakowskiej, surowo karane i mocą do posłużenstwa przywiezione zostaną.

zdo. Do tey nauki Uczeń ma bydź wybrany z tego samego Miasta, które łożyć na niego będzie: ma mieć przynajmniej lat 15. i początkie-dukacyi w czytaniu, pisaniu i języku Łacińskim; chyba żeby w którym mieście nie znalazł się żaden z tąd-dukacją, na ten czas wolno będzie wybrać i obcego, zabezpieczywszy mu Obywatelstwo, kiedy wydoskonalony w nauce Lekarskiej powroci. Zkąd-kolwiek zaś ten Uczeń wybrany będzie, powinien wprzod w Aktach Miasta podpisać Submissyą, iako po skończeniu nauk, do tego Miasta, zkąd wysłany, powroci.

3to. Uczeń, na ktorego kilka Miałt składać się będą, wybrany bydź ma albo preferencyą większey zdaności, albo losem; po skończeniu zaś nauk, służyć ma tey okolicy, gdzie leżą składające się na niego Miałteczka.

4to. Dla oszczędzenia kosztu na podróż tychże Uczniów do Krakowa, nie każde z osobna Miałto, ale kilka naybliższych siebie w okolicy, razem swoich Uczniów wyprawiać mają: Na co expens, byle proporcyi odległości i możności Miałta nie przechodziła, Departament Policyi w rachunkach przyimie.

5to. Załatwiając trudności, ktore dotąd do utrzymywania się każdemu z osobna Uczniowi za złotych dwieście na Rok zachodziły, będzie od-tąd wyznaczony od Szkoły Główney Krakowickiey Dom ieden czyli Bursa, w którym wżyskich Miałt Ucznie razem mieszkać będą, i gdzie za Zł: 240. na Rok, podług konwencyi, Szkoła Główna dostarczać będzie przez cały przeciąg uczenia się, stoł przy-

przywoity, opranie, dozór, parę fu-
kien ordynaryinych co Rok, nowych
lub reparowanych, koloru jednolity-
nego, bieliznę, obuwie, papier i te
książki przynajmniej, bez którychby
się uczyć nie mogli. Prz. by dź iednak
do tey Burfy każdy powinien opo-
rządzony z domu w bieliznę, parę fu-
kien, okrycie na zimę, obuwie i po-
ściel, iakiey w domu używał.

6to. Te Miasta ktore licytują swo-
ię propinacyą, płacić mają co Rok
tę postanowioną na utrzymywanie ie-
dnego Ucznia summę Zł: 240. z fun-
duszu propinacyinego, bez osobney
na to referencyi do Departamentu Po-
licyi; ktore zaś ieszcze nie licytują
propinacyi, użyją na to innych do-
chodow ordynaryinych albo naresz-
cie składki. Wszakże, iesze Miasta
zwykły się ratować składkami w Pro-
cessach, ktore ich nayeściej niszc-
czą, tym chętniey składać się powin-
ny na swych Uczniow, z których w
czasie światła, ratunek i dobrych od-
biorą Obywatelow.

7mo. Ta zaś summa Zł: 240. płacona bydź ma Szkole Główney Krakowskiej, regularnie co Rok na dniu 24. Miesiąca Czerwca, czyli na S. Jan Chrzyciel, zaczynając od Roku terażniejszego; A dla uniknienia kosztu na przesyłanie oney do Krakowa, płacona bydź ma do postanowionych tym końcem Kollektoryi po Szkołach Wydziałowych, tym porządkiem =

Miasta Woiewodztw: Poznańskiego, Kaliskiego, Gnieźnieńskiego, Sieradzkiego, płacić będą do Kollektoryi Poznańskiej i odbierać kwity od Rektora Wydziałowego Wielko-Polskiego.

Miasta Woiewodztw: Mazowieckiego, Łeczyckiego Płockiego, Rawskiego i Ziemi Dobrzyńskiej, Brzeskiego, Kujawskiego, płacić będą do Kollektoryi Warszawskiej, biorąc kwit od Rektora Wydziałowego Warszawskiego.

Miasta Woiewodztw: Krakowskiego, Sandomirskiego, i Ziemi Wieluńskiej, płacić będą prosto w

Krakowie do rąk i za kwitem Przełożonego Burfy.

Miasta Woiewodztw : Lubelskiego i Podlaskiego, do Kolektoryi Lubelskiej, za kwitem Rektora Wydziałowego Małopolskiego.

Miasta Woiewodztw : Ruskiego, Bełzkiego, Wołyńskiego, Podolskiego, do Kolektoryi Krzemienieckiej, za kwitem Rektora Wydziałowego Wołyńskiego.

Miasta Woiewodztw : Kiiowskiego, Braclawskiego, do Kolektoryi Winnickiej, za kwitem Rektora Ukraińskiego. Takowych zaś kwitow oryginały w Aktach Miejskich zachowane, a kopie do Departamentu Policyi przy Rapporach odesłane bydź powinny.

8vo. Znaydujący się już aktualnie w Krakowie z Miast Ucznie, zofstawać mają przy tym sposobie utrzymywania się, iakie im przeszły oznaczył Uniwersał, aż do S. Jana Chrzciciela Roku terażnieyżego; Od tego zaś dnia płacona bydź ma od każdego summa Zł: 240. na Rok, spo-

sobem, iako wyżej; a skoro Szkoła Główna Krakowska takową w tym Roku odbierze zapłatę, natychmiast onych do Burfy przeniesie.

9no. Gdyby który Uczeń przed skończeniem swych nauk użedł lub umarł, Miasto, z kąd był wysłany, za doniesieniem sobie od Przełożonego Burfy, na tychmiast innego wysłać powinno. Za uchodzącego jednak z nauki powtorna *expens* na podróż przyjeta nie będzie. Po skończonych zaś zupełnie naukach, Szkoła Główna Krakowska Patent czyli zaświadczenie zdatości wyuczonego, oryginał do Miasta, z kąd wyszedł, a kopie do Departamentu Policji i do rąk wyuczonego odda, i o innego na to miejsce rekwirować będzie.

10mo. Gdy wątpić nie można, żeby tak pożyteczny dla Kraiu zamiar nie podobał się powszechnie; wolno przeto będzie i Miastom Duchownym, Dziedzicznym i Ich Dziedzicom lokować swych Uczniów na naukę Lekarską w Burfie dla Miast Naszych Krolewskich postanowionej; A Szko-

ła Główna Krakowska takowych Uczniow przyjąć i uczyć pod temiż, co i z Miast Naszych kondycyami, obowiązana będzie.

Amo. A iako to Rozrządzenie Nasze, za zdaniem Rady, ma za cel opatrzeć Kray dobrimi Lekarzami, Cerulikami i Obywatelami, bez nabywania tych nauk za Granicą; tak żeby w tym żadnego nie było zawodu, mieć chcemy, żeby Szkoła Główna Krakowska podawała Departamentowi Policyi co Rok w Mieście Wrześniu Rapport o stanie, dochodach i wydatkach powierzoney sobie dla Uczniow Lekarskich Burfy; A Miastą Nasze Krolewskie o surowych karach ostrzegamy, ieżeli tego Uniwersału iak nayściśley nie dopełnią.

Ktory to List Nasz Uniwersał, za zdaniem Rady przy Boku Naszym Nieustaiacey, Ręką Naszą podpisany i Pieczęcią teyże Rady stwierdzony i wydrukowany, odesłać do Grodow i Miast Krolewskich, Duchownych i Dziedzicznych w Koronie

Kommissyi Skarbu Koronnego; a zaś
WW. Duchowieństwu rozsyłać od
Parafii do Parafii, z Ambon i na
drzwiach Kościelnych publikować
zalecamy. Dan w Warszawie Dnia
XII. Miesiąca Kwietnia Roku Pań-
skiego M. ECC. LXXXV. Panowa-
nia Naszego XXI. Roku.

STANISŁAW AUGUST KROL,

TABELLA

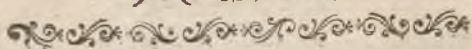
*Miast i Miasteczek Królewskich w Koronie oznaczająca, wiele które ma wysłać
Uczniów na naukę Lekarską, do Szkoły Główny Krakowskiej, i które
wspólnie na iednego składają się miast.*

Z PROWINCYI WIELKOPOLSKIEY.

Nro Miast	Woiwodztwo Poznańskie.	Nro Uczniów	Nro Miast	Woiwodztwo Mazowieckie.	Nro Uczniów
1	Poznań ma wydać Uczniów	2		<i>Transport</i>	44
2	Wschowa	1			
3	Miedzyrzecz	1	51	Warszawa Stara i nowa	4
4	Skwierzyna	1	52	Zakroczym	1
5	Babimost	1	53	Wyżegrod	1
6	Broyce	1	54	Błonie	1
7	Kapaynica	1	55	Piafeczno	2
8	Szrem	1	56	Ciechanow	1
9	Kościan	1	57	Prasnyfz	1
10	Mošina	1	58	Maków	1
11	Rogozno stare	1	59	Nowe Miasto	1
12	Rogozno nowe	1	60	Sochocin	1
	<i>Woiwodztwo Kaliskie.</i>		61	Serock	
13	Kalifz	2	62	Chorzelle	1
14	Konin	1	63	Janow	1
15	Sroda	1	64	Oftrołgka	1
16	Pyzdry	1	65	Zambrow	1
17	Kofo	1	66	Kolno	1
18	Brdów	1	67	Rożan	1
19	Stawifzyn	1	68	Nowogrod	1
20	Szulnirzyce	1	69	Iaw	1
21	Odołanow	1	70	Stanifławów	1
	<i>Woiwodztwo Gnieźnieńskie.</i>		71	Czerk	1
22	Gniezno	2	72	Ośbeck	1
23	Pobiedzifka	1	73	Warta	1
24	Powidz	1	74	Garwolin	1
25	Mieścifka	1	75	Lomża	1
26	Kieck	1	76	Radzifow	1
	<i>Woiwodztwo Sieradzkie i Ziemia Wieluńska.</i>		77	Wafofz	1
27	Piotrkow	2	78	Wisna	1
28	Sieradz	1	79	Nur	1
29	Wielun	2	80	Oftrow	1
30	Warta	2	81	Latowicz	1
31	Oftrefzow	1	82	Groyce	1
32	Boleławieć	1	83	Gofzczyn	1
33	Brzeznicza	1		<i>Woiwodztwo Płockie.</i>	
34	Paieczna	1	84	Płock	2
35	Grabow	1	85	Mławaj	1
36	Mixtat	1	86	Piontk	1
37	Radomsk	1	87	Bilk	1
38	Tufzyna	1		<i>Woiwodztwo Łęczyckie.</i>	
39	Szadek	1	88	Łęczyca	1
40	Szczercow	1	89	Kłodawa	1
	<i>Woiwodztwo Brzeſkie Kujawifkie i Ziemia Dobrzyńifka.</i>		90	Dabie	1
41	Brzeſc Kujawifki	1	91	Dąbrowica	1
42	Dobrzyń	1	92	Inowłodz	1
43	Niefzawa	2	93	Zgierz	1
44	Kowal	1		<i>Woiwodztwo Rawifkie</i>	
45	Rypin	1	94	Rawa	1
46	Lipno	1	95	Sochaczew	1
47	Przedecz	1	96	Mfzczonow	1
48	Radzieciow	1	97	Bołmow	1
49	Bobrowniki	1	98	Gabin	1
50	Podgurze	1	99	Wyfłatki	1
			100	Gofczyn	1
			101	Ofinolin	1

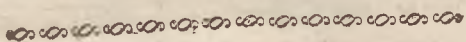
Z PROWINCYI MAŁOPOLSKIEY.

Nr. Mia.	Transp.	Nr. Mia.	Nr. Uczniow.	Transp.	Nr. Uczniow.
	<i>Woiewodztwo Krakowskie.</i>				<i>Woiewodztwo Ruskie i Belzkie.</i>
104	Krakow ma Wyścic Uczniow	5	160	Plasz	} wspolnie
105	Kazimierz		161	Dubienka	
106	Kieparz } przy Krakowie	1	162	Krafnystaw	
107	Stradom }		163	Tarnogóra	
108	Profzowice }	1	164	Izbica	
109	Zarnowice }		165	Opalin	
110	Lelow }	1	166	Ratne	
111	Bedzin				
112	Stara Czeszochowa		167	Luck	} wspolnie
113	Stomniki		168	Krzemieniec	
114	Krzepice		169	Włodzimierz	
115	Walbom }	1	170	Kowel	
116	Kolczyce }		171	Milanowice	
117	Przyrow }	1	172	Wyżwa	
118	Okulcz }		173	Swinuchy	
119	Olitzyn }				
	<i>Woiewodztwo Sandomierskie.</i>				<i>Woiewodztwo Podolskie.</i>
120	Sandomierz	2	174	Kamieniec Podolski	} wspolnie
121	Radom	2	175	Leczycew	
122	Stezzyca }	1	176	Chmielnik	
123	Ryczywot }		177	Jaruga	
124	Nowy Korczyn }	1	178	Uzycza	
125	Szydłow }		179	Letniewce	
126	Pierzchnica }	1	180	Podole	
127	Koziennice }		181	Proskow	
128	Zwolen		182	Balin	} wspolnie
129	Wislica }	1	183	Ulanów	
130	Stopnica }		184	Wierzbowice	
131	Opoczno }	2	185	Kopaszyn	
132	Czeciny }		186	Serchbrya	
133	Maloguzecz }	1	187	Olchowice	
134	Radolzyce }				
135	Przedborz }				
136	Solec		188	Lublin	} wspolnie
137	Polanec }	1	189	Podzamcze przy Lublinie	
138	Ofiek }		190	Łuków	
139	Orza }	191	Urzędów		
	<i>Woiewodztwo Kieleckie.</i>		192	Kazimierz dolny	} wspolnie
140	Zytomierz	1	193	Wąwońca	
141	Kaniow	1	194	Parczew	
142	Korfun	1	195	Oltrow	
	<i>Woiewodztwo Podlaskie.</i>				
143	Owruicz	1	196	Drohiczyn	} wspolnie
144	Rozowce }	1	197	Mielnik	
145	Dymir }		198	Łosice	
146	Czerkassy }	1	199	Angustów	
147	Hermanowka }		200	Narew	
148	Mrowce }	1	201	Bielik	
149	Trachtanirow }		202	Branik	
150	Czehryn }	1	203	Suraż	
151	Łomowate }		204	Raygrad	
152	Medwedowka }	1	205	Klefczele	
153	Sachnowce }		206	Goniadz	
154	Krylow }	1	207	Knylzyn	
155	Miedwinie }				
156	Kofzowata }	1	208	Winnica	
157	Romanow }		209	Braclaw	
158	Kwitki }	1	210	Lityn	
159	Zwinograd }		211	Juzyn	
	Bohuslaw	1	212	Miedziakow	} wspolnie
	Kalniot	1	213	Haylzyn	

ROZDZIAŁ VI.

OBJEKTA ZABAWY;

*Uwagi nad związkiem stanów w
społeczeństwie ludzkim.*

CODZIENNIE patrząc, cieka-
wość to budzi,

Jak Bóg rozrządza różne stany lu-
dzi;

Jak przez wzajemne potrzeb oba-
wiązki,

Jednego z drugim umocował związ-
ki.

Krawiec odziewa piekarza, ten chle-
ba

Jemu i innym dostarcza co trze-
ba.

Ow co sprzedaje w miastach wiel-
kich wodę

Zebrałą nieśie karczmarzom nad-
gródę,

Minister, Żołnierz i Sługa O'ta-
rza,
Fryzera, szukaia lub Perukarza;
Litkupnik który dowod starań da-
ie
Wnet Bankierowi potrzebnym sie
staie.
Ponczosznik szewcom użycza robo-
ty
Biorąc na wzajem trzewiki lub bó-
ty.
Pisarz przez pisma w dwubrzmią-
cym znaczeniu
Służy ku wielu Domów wyżywie-
niu,
Nad gryzmoleniem papierów czas
traci
Baydarz, które Drukarz drogo pła-
ci.
Takim sposobem Wzzechmocnego
władza
W kunsztach, rzemiosłach te ie-
dność wprowadza,
By człek szanując w niey wyrok
przedwieczny,
Jeden drugiemu stał się pożyteczny.

* * *

Epigramma przeciw wielu książek.

Jeśli z baydarstwa co bywa w sza-
cunku ,

Uymiesz powierzchne ozdoby z tre-
funku,

Tu lzież przedmowę , dzieła poświę-
cenie ,

Przypiski , Regestr , Uwagi , Zmy-
lenie ,

Proszę cię mocno , day mi swoje
zdan e ,

Co ci z nich więcey dobrego zo-
stanie?

ROZDZIAŁ VII.

LITERATURA,

*Uwagi Polaka Patryoty nad Zdarzynskim, temi czasę z Druku
wyszłym.*

WIELE jest dróg, któremi rozum ludzki w wykładaniu myśli swoich postępuje, chcąc albo oświecić, albo zabawić. Jednym się podoba prostą w naturze swoiey wystawiać prawdę, drudzy chcąc do niey bardziey Czytelnika pociągnąć, i pod ieę moc y wdzięki poddać, w różne ią ubiorę i ozdoby dowcipnie przystrajają; i tacy podobno lepiej się do geniuszu ludzkiego stosują. Mało podobno jest takich, którzyby poważnych i surowych Filozofii przepisów słuchać lubili, a tacy są prawie wszyscy,

którzy teyże prawdy słodkim i w różne kwiatki i udanie upstrzonym językiem mówiącey, chętnie słuchają. Bo przepisy, przygany, iako mówi uczony Fakcyolat, gdy ze szkoły Filozofickiey przychodzą, przykre są. niechże ie dowcip w powabnych wyda kolorach, miłe się stają, i łatwo się do serca słuchających i czytających preciskaiają.

Nie można tego nie przyznać, żeby Pisarze Romanów dobrej się drogi do karcenia zdrożności i do podawania czystych moralności prawideł nie chwycili, gdy imaginacją swoią zdrowym rozlądkiem kierować umieją. W nich ci to prawda mówi słodkim językiem, a tym samym nayskuteczniey do siebie serca ludzkie pociąga. Telemak słodkiego *Fenelona*, Klaryssa tkliwego *Rychardsona*, Heloissa czulego i wymownego *Obywatela Geneueńskiego*, są iedne z najpięknieyszych płodów rozumu ludzkiego, i można prawdziwie te dzieła szkołą cnoty, i pięknych sentymentów mistrzą nazwać.

Płodna w piękne rzeczy jednego z najpiękniejszych tego wieku dowcipów naszych, dała nam w *Dofiadczyńskim* i *Podstolim*, i rozumną wadpanujących w Narodzie krytykę, i wystawiła wysokie dobrej edukacyi, dobrego gospodarstwa, rządu domowego, obywatelstwa prawidła. Czytał Naród dzieła te z ukontentowaniem i pożytkiem; bo dowcipny tych dzieł Pisarz umiał pożytek z siodyczą i wdziękami połączyć: *miscuit utile dulci*.

Tak piękne wzory trudno żeby nie miały naśladowców. Ale dziwna rzecz, że naśladowcy niegdy prostą drogą tą nie idą, które im tworcze rozumy uitorowały. A przecieby łatwiey powinno być co podobnego na formę gotową ulać niż rzecz nową stworzyć. Podobno też to prawda, że jeden Poeta i Filozof uważa, że rodząc się oryginalami, trudno nam do cudzey formy się stosować.

Wstępując w ślady Autora *Dofiadczyńskiego* i *Podstolego*, wydano

w przeszłym roku *Podolanke*. Krytyki, które na to dzieło wyszły, nie nam do mówienia nie zostawiły. Wyzedł w tym roku *Zdarzynski* Chciał Autor nowego dzieła tego pomieścić to, czego jeszcze *Doswiadczynski* i *Podstoli* nie ogarnęli, a czego *Podolance* opisać nie przyшло.

Nie można zaprzecć, żeby dzieło to wielu pięknych myśli nie miało; Znać że Autor wiele czytał, i umiał z dobrych myśli korzystać. Opisując pospolite w Narodzie naszym dzieci wychowanie: w osobie *Zdarzynskiego* nie opuszcza żadney okoliczności wytknięcia błędnych w tej mierze zwyczajów, fałszywych przesądów, i podanie użytecznych maxym dobrego wychowania, które nieśmiertelny Lok i inni w dziełach swoich zostawili. Opisując dalsze okoliczności życia młodego Kawalera, wytknął obrzydłe facyendy, które niszczą Obywatelów i kłócą w kraiu spokojność. Lecz naybardziej rozszerzył się w pożyteczney moralności Państw i krajów na Mieliacu

będących. Mowy rozważne *Saturna*, wiele oświecić mogą. Osobliwie opisanie jakim tam sposobem karzą śmiercią przestępców, nie może się nikomu niepodobać. Piękna imaginacya, bogday się kiedy uskuteczniła! Wzysłtko w *Sielanie* jest podług natury. Prawa wyborne; obyczaje takie, iakie same dobre i doskonałe prawa wydają; charakter mieszkańców dobry iako edukacyą dobrą mających; stan nauk chwalebny, i nie mają próżnych i nieużytecznych książek, które tylko czas Czytelnikom zabierają. W osobney są szafie złe książki, a te w wielkiej liczbie, a w osobney dobre, których pospolicie jest mało. Radzibyśmy, byli ieszcze wiedzieć, w której szafie leżą złe uklecone Romanse? Dobrze myślą, *Sielanie*, że Loika z laty i rozsądkiem przychodzi, lecz żeby nie znali ani zbiorowego ani rozbirowego sposobu wuczeniu się, temu wierzyć nie możemy. Ze Naród żyjący podług natury nie zna sposobu zbiorowego, który nie będąc sposobem naturalnym,

ale dziełem ludzkim które bardziej zacieśnia i trudni niż ułatwia i rozpościera postępki w naukach, łatwo nam to przystaie: lecz trudno wierzyć żeby nie znali sposobu rozbiorowego, który jest sposobem natury. Nie uważał Autor, iż tym tylko sposobem dobrze się uczymy, tym sposobem natura dzieci powoduje, tymże samym sposobem powinni postępować z uczniami swemi. Nauczyciele, jeżeli chcą dobrze skończyć zaczęte dzieło od natury; tego samego sposobu ludzie chcący nabyć umiejętności, trzymać się powinni. (*)

Ze Autor krytykuje tworzenie i używanie nowych słów dziwacznych,
każdy

(*) Sławny wieku tego Filozof Kondyllak, Nauczyciel Xiążęcia Parmeńskiego, okazał jasnie w dziełach swoich, że sposób którego nas sama uczy natura: Aucune autre ne peut suppléer à l'Analyse: aucune autre ne peut répandre la même lumière... l'analyse peut seule nous instruire; vérité pratique, connue des artisans les plus grossiers: od Sielan tylko nieznaną... Powaga Filozofa gdy się zgadza z doświadczeniem i prawdą, czyni dwoistą powagę.

każdy na jego zdanie przyſtanie. Lecz powinien był wyłączyć te ſłowa nowe, które ſą z potrzeby i dobrze tworzone. Nie każdy ſię na to zgodzi, że ponieważ Francuſi, Włoſi, Hiſzpiani technicznych wyrazów Łacińskich uſługują, i my ich dobrze uſługować możemy. We Francuſkim, Włoſkim, Hiſzpańskim języku dobrze ſą uſługane ſłowa Łacińskie, bo te języki z Łacińskiego języka pochodzą. nasz zaś ſamą Słowiańſzczyznę ma za matkę.

Oprócz tego w ſamym układzie dzieła wady ſię znajdują, które tym bardziej uderzają, im łatwiej można ſię było ich uſtrzec. Przedmowę dla tego kładzie (jak ſam powiada) aby nudził Czytelnika: Nikt ieſzcze ſobie takiego prawa nie przywłaſzczył. Bywają czafemczcze przedmowy, ale to w ten czas naybardziej, kiedy i ſame dzieło ieſt próżne: ale dobrych dzieł przedmowy ſłodko i z pożytkiem czytamy, i w nich nam wyſokie wyobrażenia wielcy Piſarze ſtawiają.

Wyty-

Wytykanie złey edukacyi dawney dobreby było w innym czasie: lecz dzisiay, gdy plan dobrej edukacyi od tylu już lat szkołom jest przepisywany i w nich się ściśle zachowuie, cale jest niepożyteczne. Jeżeli szło tylko o samo dawnych zwyczajów wyfzydzenie, trzeba było zażyć coś dla nich pobłażania. Dzięki losom, żeśmy się sami w owych czasach nie urodzili, możebyśmy tego z czego się teraz śmiejemy naygorliwzemi byli obrońcami.

To każdego nie mało zadziwia, że Pan *Zdarszyński* nigdy nie bywał na wakacyach a ieszcze bardziey, że dopiero po Retoryce skończoney dowiedział się o śmierci Oycy, który pierwłego zaraz roku po oddaniu syna do szkół, umarł. Jeżeli zaś wiedział, trzeba było wspomnieć o śmierci tak interessuiącey osoby, opisać żal swòy i łzy wylane po tak wielkiej utracie; trzeba było okazać ferec czułe i synowskie. Nie opuścić opisać kłótni przekupek War-

szawskich a o śmierci Ojca ledwie co, i to nie w czasie namienić.

Przyjazd do Warszawy z ambitnych myśli przedsięwzięty, był potrzebny, ażeby wplątać w różne zdarzenia młodego Kawalera; ale Warszawa z fyllogifmem porównana, coś się dziwotwornego wydaie. Rozpacz młodego kawalera bardzo prędka się byź zdaie, żeby bez dostatecznych powodów rzucał Ojczyznę swoią, w którey zwałszcza znaczny majątek posiada. Pułzczenie się na balonie 21. Marca zdaie się, iż miarkuiąc się z wspomnionych żeglug powietrznych, P. P. *Charles Robert, d'Arlande, Pilastre de Rosier, Blanchard*, w terażnieyszym roku wypadać. Powie kto, iż tu nie idzie o daty, prawda, ale idzie o dobry układ dzieła. Romans powinien byź podobny do prawdy: powiązanie tak prędkich okoliczności mocno uderza. Zwałszcza iż Pan *Zdarszyński* musiał kilka lat zabawić na Xieźycu, gdy tak dokładnie nauczył się ięzyka Obywatelów tego

globu, wszedł w duch i charakter mieszkańców kraiu *Sielana* i innych; a na to długiego trzeba było czasu.

Możnaby ięszcze wytknąć niektóre niedokładności dzieła tego: ale ponieważ nie piszemy tu krytyki, ale tylko roztrząsamy, co w sobie zawiera, i iak iest ułożone; przeto niehcemy się dłużej rozciągać: to tylko mówimy, iż wszystko a bardzo ostro ganiąc, trzeba było samemu uchronić się tak wielkich wad składu. A lubo nie zgadzamy się z Autorem utrzymującym iżby nie uwierył, gdyby mu powiedziano, żeby się bez iego *Xiążki* obszedł *Czytelnik*, przecież życzymy aby każdy czytał dzieło iego, z innych miar wartę wszelkich zaletów.

NB. Obarz omyłki druku na końcu.

MATERYA HANDLU,

*Dalszy ciąg handlu Moskiewskiego
z Chinami przerwany na kar-
cie 382.*

WIELE kopia talku w Syberyi. Talk iafny i iak woda przezroczyfny, za naylepszy iest poczytany: ten zaś który zielono wygląda, iuż nie tak dobry. Zażywaią go w caley Syberyi na fzyby do okien: latarnie, w których talk iest zamiast szkła użyty, są bardzo szacowne: ponieważ szkło nigdy tak czyfste i tak iafne iak talk być nie może. Z tego to szkła naturalnego robia okna na okrętach, że iest mocniejszy i nie psuie się tak iak okna z pospolitego szkła, gdy z armat ognia dadzą.

Oprócz wymienionych towarów wiele ieszcze innych Syberya dostarcza: iako Rabarbarum, który lepszy iest od Chińskiego, farba pizmowa, bobrowe stroie (*castoreum*) &c:

Tobolsko stolica całej Syberyi, leży pod 48 stopniem i 12 minut północney szerokości. Miasto to wielki bardzo handel prowadzi.

Moskale przywożą do tego Miasta skóry czerwone i czarne sukna proste Moskiewskie, i wiele innych towarów tak krajowych iako i zagranicznych Periskich, Niemieckich, Hollenderskich, Angielskich, Francuzkich &c: Z tamtąd zaś biorą futra rozmaite, żelazo i inne towary. Karawany Kalmuckie przybywają w zimie do Tobolska, i przywożą z sobą bydło, żywności, a czasem złoto i srebro: nazad zaś wracając się biorą rozmaite towary ofobliwie miedź i żelazo. Bukarowie, którzy także pod czas zimy Karawanami do Tobolska przychodzą, przywożą skóry baranie, materye bawełniane z Bukaryi, materye iedwabne Indyjskie, a czasem drogie kamienie. Kupcy Tobolscy kupują od nichże towary, albo im inne dają w zamianę.

Tomsk Miasto w Wielkorządztwie Tobolskim położone, prowadzi zna-

czny handel z Kałmukami, i Tatarami.

Inkutz Miasto Prowincyi tegoż imienia wielki prowadzi handel.

Kiachta miejsce tak od rzeki nad którą leży nazwane, zamyka dwa miasteczka w Roku 1727. jedno dla Moskalów, drugie dla Chińczyków wystawione: są one od siebie na 120 sążni odległe. Tu z iedney strony Chinczykowie, Bukarowie, a Kupcy Moskiewscy z drugiey strony z sobą handlują. Handel ten naybardziej jest w skórach, które Moskale Chińczykom przedają: a od nich biorą kitaykę, adamażek, atłas i inne iedwabne materye, herbatę zieloną, porcelanę, tabakę &c: Sama Korona przedtym tabaką i rabarbarem handel prowadziła, ale od Roku 1762. i prywatnym osobom handel tych rzeczy pozwolony.

Przed R. 1752. handel Moskwy z Chinami prowadziły Karawany, które się do Chin na trzy lata drogi wyprawowały: ale dziś wolno prywatnym na granicach obudwu Państw

handlować; a nawet aż do Pekinu to-
wary swoje przesyłać, opłaciwszy tyl-
ko podatek w taryffach przepisany,
i zachowując ugody między Pań-
stwem Rosyjskim i Chińskim uczy-
nione. Rosya corocznie przynay-
mniey handel na 1600000. rublów
wynoszący prowadzi, iako można z
cel wnosić które corocznie do 400000.
rublów wynoszą.

Katerynburg Miasto nad rzeką I-
zet położone i stołeczne kraiu tegoż
imienia. Liczą tu 34. Kopalni mie-
dzianych z których 13. do Korony a
21. do różnych osób prywatnych
należy. W innych Kantonach Sybe-
ryi ma Korona 14. pieców, a prywa-
tni 19.

Kamszatka jest wielka półwyspa
na 4 części podzielona. Carowa Mo-
skiewska trzyma tu 1100. ludzi
woyska liczą tu 3000. miesz-
kańców kraioowych, którzy coroc-
znie płacą Koronie w podatku 134.
Zubrów, 700 sobolów i blisko 2000.
skór lisich. Zyskuje Korona nay-
mniey 20000. rublów: a sprzedaż

gorzałki przynosi iey 3. lub 4. tysiące rublów.

Gdy nowe odkryto kraie za Kamfzatką tak ku wyspomi Japońskim, iak i na morzu spokojnym, gdzie brzeg Ameryki postrzeżono, uformowała się kompania handlowna pod imieniem Kompanii Kamfzatskiej, która z nowo odkrytymi krajami handel prowadzi. Wchodzi do niey 20. kupców. Starfi czyli Szefowie tey kompanii noszą na szyi medal złoty 10. dukatów ważący z portretem Panującey Monarchini. W początkach ledwie kapitał tey kompanii 10000, rublów liczył, ale w Roku 1772. iuż do 60000. się powiększył a dziś domyślać się można, że 100,000. wynosi.

Dowozí miedziancom łądu i wysp Amerykańskich obuwia, które rzemieślnicy w Kazan i Tobolsku robią: materyi bawełnianych Bukarskich, nici do robienia sieci, narzędziów żelaznych iako to siekier &c. Cóżkolwiek wina, cukru, zwierciadeł, grzebieni; te towary zamienia za skóry
Zubrze

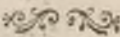
Zubrze, Lisie, Sobole. Ten handel co-
raz bardziej się powiększa: i można
się spodziewać, że się jeszcze bar-
dziej powiększy, jeżeliby na lądzie
Amerykańskim jakie miasto zbudow-
wane, gdzieby skład towarów był
założony.

REGISTR

*Materyi w tey dziesiątey części
zawartych.*

- I Uwagi o karach mówiące do Prawodawców i wszelkich magistratur
(*kontynuacya i koniec*) 503
- II. Koniec Reguł dyety, mianowicie o dyecie leżącey. 515
- III. Uwagi nad Uniwersałem Najjaśniejszego Pana i Prześwietney Rady Nieuustaiącey, względem wysyłania z miast i miasteczek Koronnych, do Akademii Krakowskiej, Uczniów dla nauki lekarskiej. 529
- IV. Uniwersał Najjaśniey: Pana i Rady Nieuustaiącey. 542
- V. Tabella wielości Uczniów wysyłać się mających z miast i miasteczek Koronnych. 538
- VI. Obiekta zabawy. 539.
- VII. Uwagi Polaka Patryoty nad *Zdarzynskim*, Romansem temi czasy z druku wyszłym. 542
- VIII. Dalszy ciąg handlu Moskiewskiego z Chinami. 550
-

OMYŁKI DRUKU.

1. Pag: 52. wiersz 8. które czytać która.w
2. Tamże iersz 9. różniacego czytać różni go.
3. 541. wiersz 1. przeciw czytać względem.
4. 544. wiersz 1. Plodna dodać I. imaginacya.
5. 546. wiersz 1. Saturna czytać Satuma.
6. 547. w nocie wiersz 3. czytać że sposob rozbiorowy, ktorego nas sama uczy natura, jest &c. &c.&c. od Sielan tylko nieznanany.

Dei gratia
CHRISTIANI PRINCEPS

1. In nomine domini Amen
2. Nos Christianus Princeps
3. Elector Palatinus
4. Rector Palatinatus
5. Rheno-Montani
6. etc.

1611